

AKCEPTUJĘ:

z up. Ministra
SEKRETARZ STANU

Aleksander BOBKO

Minister Nauki
i Szkolnictwa Wyższego

Uchwała nr 1/7/2016

Konwentu Rzeczników przy Ministrze Nauki i Szkolnictwa Wyższego

z dnia 5 lipca 2016 r.

**w sprawie dobrych praktyk dotyczących postępowań
w sprawach dyscyplinarnych nauczycieli akademickich**

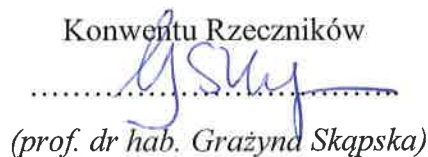
Na podstawie § 5 ust. 3 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 26 września 2014 r. w sprawie organizacji wewnętrznej Konwentu Rzeczników oraz trybu realizacji zadań przez Konwent Rzeczników (Dz.U. poz. 1305), w związku z pismem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 10 lutego 2016 r., sygn. DSW.102.1.2016.MHB, Konwent Rzeczników uchwała zbiór dobrych praktyk dotyczących postępowań w sprawach dyscyplinarnych nauczycieli akademickich, który stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

Uchwałę otrzymuje Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Uchwała wymaga akceptacji Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Przewodnicząca

Konwentu Rzeczników

.....
(prof. dr hab. Grażyna Skąpska)

DOBRE PRAKTYKI DOTYCZĄCE POSTĘPOWAŃ W SPRAWACH DYSCYPLINARNYCH NAUCZYCIELI AKADEMICKICH

Praktyki dotyczące całego środowiska akademickiego:

- zawiadamianie o popełnieniu przewinienia dyscyplinarnego tylko na podstawie wiarygodnych informacji; niedopuszczalność zawiadomień fałszywych, w szczególności w celu zaszkodzenia innej osobie;
- gotowość pracowników uczelni (macierzystej, ale również innych uczelni) do współpracy z organami procesowymi w celu wyjaśnienia sprawy dyscyplinarnej, np. w zakresie dostarczania dokumentów;
- pozostawianie organom dyscyplinarnym swobody w dochodzeniu do prawdy i przeciwdziałanie próbom wywierania na nie nacisków;
- przeciwstawianie się, zwłaszcza przez przełożonych, zachowaniom mającym na celu zdyskredytowanie zawiadamiających o przewinieniu dyscyplinarnym lub odwet za złożone zawiadomienie;
- przestrzeganie zasady domniemania niewinności obwinionego.

Praktyki dotyczące rektora:

- polecenie wszczęcia postępowania na podstawie wiarygodnych informacji;
- niezwłoczne reagowanie na wiarygodne informacje o podejrzeniu popełnienia przewinienia dyscyplinarnego;
- równe i sprawiedliwe traktowanie pracowników w zakresie polecenia wszczęcia postępowania wyjaśniającego;
- zapewnienie możliwości mediacji w sprawach mających charakter sporu personalnego;
- upowszechnianie wiedzy o odpowiedzialności dyscyplinarnej wśród pracowników uczelni;
- rzetelne udostępnianie informacji o prowadzonych postępowaniach osobom trzecim, gdy prawo tego wymaga (np. Prawo prasowe, ustawa o dostępie do informacji publicznej).

Praktyki dotyczące organów dyscyplinarnych (rzecznika dyscyplinarnego i komisji dyscyplinarnej):

- wszczynanie przez rzecznika dyscyplinarnego postępowania wyjaśniającego z urzędu, jeśli sam posiada wiarygodne informacje o popełnieniu przewinienia dyscyplinarnego, bez czekania na polecenie rektora, zwłaszcza w sprawach szczególnie istotnych dla środowiska akademickiego;
- unikanie sytuacji, w których organ mógłby być podejrzewany o stronniczość; samodzielne składanie przez rzecznika i członków składów orzekających wniosków o wyłączenie w razie jakichkolwiek uzasadnionych wątpliwości co do ich bezstronności;
- obiektywizm, neutralne emocjonalnie podejście do sprawy, uwzględnianie całokształtu materiału dowodowego – zarówno tego na niekorzyść, jak i na korzyść obwinionego;
- staranne, rzetelne, wszechstronne badanie sprawy dyscyplinarnej; niedopuszczalne jest umarzanie postępowania z powodu braku dostatecznych dowodów winy, gdy rzeczywistą przyczynę stanowi brak zaangażowania organu w ich poszukiwanie;
- dążenie do tego, by wszystkie ustalenia faktyczne były zgodne z prawdą;
- równe traktowanie obwinionych w podobnych sprawach, bez względu na zajmowane stanowisko, tytuł czy stopień naukowy, staż pracy, wiek, płeć, rasę, narodowość, religię, przekonania polityczne, orientację seksualną itp., zwłaszcza co do sposobu zakończenia postępowania;
- dokładne informowanie obwinionego o stawianych mu zarzutach i zgromadzonych przeciwko niemu dowodach, umożliwianie mu zapoznania się ze zgromadzonym w postępowaniu wyjaśniającym materiałem dowodowym przed sporządzeniem wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego;
- zapewnianie obwinionemu możliwości czynnego udziału w postępowaniu i korzystania z prawa do obrony;
- wyczerpujące informowanie uczestników postępowania o ich uprawnieniach i obowiązkach;
- kulturalne zachowania wobec uczestników postępowania, poszanowanie ich godności, w szczególności pokrzywdzonego, by samo postępowanie nie było dla niego kolejną dolegliwością;

- przeprowadzanie postępowania w rozsądnym terminie (najlepiej, by rozstrzygnięcie sprawy nastąpiło na pierwszej rozprawie) i tak, by nie dochodziło do przedawnienia;
- zachowanie dyskrecji informacji powziętych w związku z prowadzonym postępowaniem;
- konsultowanie wątpliwości co do interpretacji przepisów z prawnikami zatrudnionymi na uczelni, sięganie do komentarzy do Prawa o szkolnictwie wyższym, literatury fachowej i orzecznictwa.

Praktyki dotyczące uczestników postępowania:

- stawiennictwo na wezwania organów procesowych;
- składanie przez świadków prawdziwych zeznań;
- uczciwe zachowanie obwinionego i jego obrońcy (np. nie powinni oni dążyć do przewlekania postępowania), unikanie pieniactwa procesowego.